

Kirje

OKM/1/012/2013

30.9.2013

Valtiovarainministeriö
PL 28
00023 VALTIONEUVOSTO

Viite VM107:00/2011

Asia **Opetus- ja kulttuuriministeriön toimintaohjelma kuntien tehtävien ja velvoitteiden vähentämiseksi**

Hallituksen päättämän valtiontalouden kehyspäätökseen ja peruspalveluohjelman mukaan valmistellaan vuosina 2014 - 2017 toimintaohjelma, jolla vähennetään kuntien lakisääteisten tehtävien perusteella säädettyjä velvoitteita. Toimintaohjelman tavoitteena on saavuttaa yhden miljardin kokonaisvähennys kuntien toimintamenoihin vuoden 2017 tasolla. Ministeriöt valmistelevat lokakuun 2013 loppuun mennessä ministeriökohtaisen toimintaohjelman.

Velvoitteiden vähentämisen tueksi käynnistetään vuoden 2014 alusta paikallisia kokeiluja, joiden avulla pyritään vähentämään velvoitteita. Paikallisissa kuntakokeiluissa ministeriöt ja kunnat sopivat yhdessä palveluja koskevat tavoitteet.

Valtiovarainministeriö on antanut ministeriöille ohjeet (VM107:00:2011; 6.5.2013, 13.8.2013 ja 6.9.2013) toimintaohjelman laadinnan edellyttämästä valmistelutyöstä. Tehtävää on laajennettu valtiovarainministeriön kirjeellä 6.9.2013 hallituksen päättämän rakennepoliittisen ohjelman perusteella velvoitteiden ohella myös kuntien tehtäviin.

Opetus- ja kulttuuriministeriön esitys

Suomen julkinen talous on kokonaisuus, jonka osat täydentävät toisiaan ja riippuvat monin tavoin toisistaan. Siksi kuntien tehtävien ja velvoitteiden vähentämistä on tarkasteltava koko julkisen talouden ja koko maan asukkaille tarjottavien hyvinvointipalvelujen näkökulmasta.

Kuntien ja valtion välinen tehtävän- ja kustannustenjakoa kaipaa selkeyttämistä. Kunnille on turvattava rahoitus niihin tehtäviin, joiden järjestämisvastuu on kunnille lailla säädetty. Sen sijaan kuntataloutta yleisesti taikka kuntien vapaaehtoisesti itselleen ottamia tehtäviä valtion ei välttämättä tarvitse tukea. Valtio voi kuitenkin kannustaa kuntia erilaisten tehtävien hoitamiseen tehtäväkohtaisilla valtionavulla.

Julkiset verotulot kerätään samoilta verovelvollisilta. Hyvinvointipalvelujen turvaamisessa tärkeintä on verotulojen mahdollisimman tehokas kokonaiskäyttö, ja

vasta toissijainen asia on valtion ja kuntien keskinäinen verotulojen ja kustannusten jako. Valtion tulee voida tukea myös suoraan kuntayhtymiä tai muita yhteisöjä mikäli verotulojen tehokas käyttö ja toiminnan tehokas järjestäminen sitä edellyttää.

1. Opetus- ja kulttuuritoimen rahoitusjärjestelmän uudistaminen

Opetus- ja kulttuuriministeriö esittää, että kuntien tehtävien ja velvoitteiden vähentämisen sekä valtioneuvoston rakennepoliittisessa toimintaohjelmassa tarkasteltaisiin ensisijaisesti julkisen talouden ja tehtävien kokonaisuutta ja siihen liittyvää tuottavuuden lisäämistä ja vasta toissijaisena vaihtoehtona yksittäisten tehtävien ja velvoitteiden vähentämistä.

Opetus- ja kulttuuriministeriö esittää, että päivähoidon, esi- ja perusopetuksen, lukiokoulutuksen, ammatillisen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen sekä kunnan yleisen kulttuuritoimen ja yleisten kirjastojen valtionrahoitus budjetoitaisiin kokonaisuudessaan opetus- ja kulttuuriministeriön pääluokkaan. Näin vastuu toiminnasta ja sen rahoittamisesta olisi samalla ministeriöllä.

Ratkaisulla varmistettaisiin perusoikeuksien toteutuminen ja kansallisen koulutus- sekä kirjasto- ja kulttuuripolitiikan ohjaaminen. Kuntien erilaisista olosuhteista ja kuntatalouksien eriytymisestä johtuvaa koulutuksellista ja sivistyksellistä eriarvoistumista voitaisiin vähentää.

Koulutuksen ja kulttuurin tehokkuuden ja tuottavuuden lisääminen sekä yhtäläisten koulutus- ja sivistysmahdollisuuksien turvaaminen onnistuisi parhaiten koulutus- ja kulttuurijärjestelmää kokonaisvaltaisesti tarkastellen, jolloin valtakunnallista säädösohjausta tukisivat siihen kiinteästi liitetty rahoitusperusteet. Opetus- ja kulttuuriministeriön toimialalla ohjauksen vaikuttavuutta pystyttäisiin rahoitusjärjestelmän muuttamisella tehostamaan merkittävästi. Ohjauksen kannalta oleellista on se, että säädösperusteisten tehtävien määrittelyn lisäksi ohjaukseen liittyy myös tehtävien rahoitus ja erityisesti rahoitusperusteiden määrittely.

Rahoituksen uudelleenjärjestelyn jälkeen voitaisiin myös kustannussäästöjä arvioida kokonaisuuksina paremmin ja tarvittaessa toteuttaa oikeudenmukaisemmin kuin yksittäisten tehtävien ja velvoitteiden tarkastelun kautta on mahdollista tehdä.

Kuntien ja valtion rahoitusvastuita selkeyttäisi huomattavasti, mikäli kuntien rahoitusosuudet opetus- ja kulttuuritoimen menoihin poistettaisiin kokonaan ja vastaavasti kuntien vastuuta sosiaali- ja terveystoimen menoista lisättäisiin tai kuntien osuutta yhteisöverotuloista vähennettäisiin. Tällainen uudistus olisi parhaiten toteutettavissa samassa yhteydessä kun sosiaali- ja terveystoimen monikanavainen rahoitusjärjestelmä puretaan ja KELA: n kautta tuleva valtion rahoitus tulee korvamaan nykyistä peruspalvelujen valtionosuutta.

Mikäli valtionosuusuudistuksen selvitysmiehen ehdottama sektorikohtaisten määrätymisperusteiden yhdistäminen toteutuu, kyseessä on kokonaan yleisperusteinen valtionosuus, josta ei ole enää laskettavissa kuntien rahoitusosuuksia eri tehtäviin. Yleinen valtionosuus voitaisiin siinä tilanteessa myöntää selvästi nykyistä pienempänä.

Kuntien nykyiset rahoitusosuudet opetus- ja kulttuuritoimen tehtäviin ovat seuraavat: esi- ja perusopetus 2 813,0 milj. euroa, arvioitu päivähoidon osuus 1 651,3 milj. euroa, lukiokoulutus 424,9 milj. euroa, ammatillinen koulutus 981,7 milj. euroa, oppisopimuskoulutus (perustutkinto) 53,9 milj. euroa, ammattikorkeakoulutus 511,5

milj. euroa, kunnan yleinen kulttuuritoimi 5,5 miljoonaa euroa ja yleiset kirjastot 114,0 miljoonaa euroa.”

Kuntien rahoitusvelvoitetta ammattikorkeakoulujen kustannuksiin esitetään hallitusohjelman mukaisesti poistettavaksi vuoden 2015 alusta lukien, ja muita opetus- ja kulttuuriministeriö ehdottaa poistettavaksi valtion ja kuntien tulevaisuudessa rahoitusjärjestelyissä. Ammattikorkeakoulujen ylläpitäjämallista tullaan luopumaan ja ammattikorkeakouluista muodostetaan itsenäisiä osakeyhtiömuotoisia oikeushenkilöitä. Ammatillisen ja lukiokoulutuksen sekä aikuiskoulutuksen järjestäjäverkon rakenteellista kehittämistä jatketaan. Samalla huolehditaan siitä, että työvoimapolitiittisen koulutuksen järjestämiseen liittyvä yhtiöittämisvelvoite voidaan ratkaista siten, että jatkossakin kaikki ammatillisen koulutuksen järjestäjät voivat tarjota myös työvoimapolitiittista koulutusta. Kunnat toimisivat edelleen päivähoidon ja perusopetuksen sekä yleisen kulttuuritoimen ja yleisten kirjastojen ylläpitäjinä ja järjestäjinä. Toisen asteen koulutuksen (lukio ja ammatillinen koulutus) järjestäminen on kunnille vapaaehtoista. Koulutuksen järjestäminen perustuu ministeriön myöntämään järjestämislupaan.

Ohjaukseen liittyvien osien keskittämisellä (normi- ja resurssiohjaus sekä ohjaukseen kuuluva strategia- ja poliittinen suunnittelu) voitaisiin valtakunnallinen ohjaus muodostaa aikaisempaa toimivammaksi. Samalla ohjauksen läpinäkyvyys ja sen vaikuttavuus tehostuisivat. Esimerkiksi koulutus- ja korkeakoulutuspolitiikan alueella eri koulutusasteiden ohjaus ja ohjauksen koordinointi olisi aikaisempaa tuottavammin sovitettavissa yhteen.

Kunnalliseen itsehallintoon kuuluu kunnan päätösvalta toimintojen järjestämisestä. Edellä esitetty opetus- ja kulttuuriministeriön toimialaan liittyvien tehtävien ohjauksen uudelleenjärjestely antaisi myös kunnille näiden tehtävien osalta aikaisempaa selkeämmän ja kokonaisvaltaisemman kuvan arvioida ministeriön toimialaan kuuluvien tehtävien asianmukaista järjestämistä.

Esityksellä mahdollistettaisiin samalla valtion ohjauksen kyky turvata yhdenvertaisesti kaikkien kansalaisten sivistykselliset ja kulttuuriin liittyvät perusoikeudet.

2. Muut esitykset

Uskonnon ja elämänskatsomustiedon opetus perusopetuksessa ja lukiokoulutuksessa

Opetus- ja kulttuuriministeriö esittää, että perusopetuslain 13 § muutetaan siten, että opetuksen järjestäjän tulisi järjestää muiden uskontojen kuin evankelis-luterilaisen ja ortodoksisen uskonnon oman uskonnon opetusta silloin, jos opetukseen oikeutettuja oppilaita olisi vähintään kymmenen. Kuten nykyisinkin, opetuksen järjestäminen edellyttäisi edelleen huoltajien pyyntöä. Voimassa olevan säännöksen mukaisesti vaadittava oppilasmäärä on kolme. Elämänskatsomustiedon osalta ryhmäkokoa ei muutettaisi. Vastaava muutos tehtäisiin lukiolakiin.

Muiden uskontojen opetuksen pienryhmien määrä on kasvussa. Muiden uskontojen kuin evankelis-luterilaisen uskonnon ja ortodoksisen uskonnon opetuksessa on heikko opettajien kelpoisuustilanne, mikä asettaa oppilaat epätasa-arvoiseen asemaan.

Perustuslain mukaan yhdenvertaisuudesta voidaan poiketa erityisestä syystä. Uskontojen osalta erityinen syy määritellä järjestämisvelvoitteen aiheuttava ryhmäkokoa kolmeksi oppilaaksi evankelis-luterilaisen ja ortodoksisen uskonnon osalta ja kymmeneksi oppilaaksi muiden uskontojen osalta on se, että evankelis-luterilaisella ja ortodoksisella uskonnolla on suomalaisessa yhteiskunnassa erityinen

julkisoikeudellinen asema kansan kirkkoina. Opetuksen järjestäjällä olisi myös edelleen velvollisuus järjestää elämäkatsomustiedon opetusta, jos opetukseen oikeutettuja on vähintään kolme. Niissä tilanteissa, joissa oppilas ei osallistuisi uskonnon tai elämäkatsomustiedon opetukseen, tulee opetuksen järjestäjän edelleen järjestää muuta opetusta tai ohjattua toimintaa perusopetusasetuksen 5 §:n mukaisesti.

Ehdotus vähentää kuntien toimintamenoja esi- ja perusopetuksen ja lukiokoulutuksen osalta noin 3,0-3,5 miljoonaa euroa. Kuntien tulee valmistautua lisääntyvään oppilasmäärään elämäkatsomustiedon osalta, sekä valmistautua järjestämään muuta toimintaa niille, jotka eivät osallistu oppilaiden enemmistön mukaiseen uskonnon tai elämäkatsomustiedon opetukseen.

Muutos voidaan antaa osana muita rakennemuutoslakeja. Laki voisi aikaisintaan tulla voimaan 1.8.2015. Jo aloittaneiden ryhmien opetus tulee saattaa loppuun. Soveltamissäännösten mukaan muutos koskisi vain uusia aloittavia ryhmiä.

Ammatillisen aikuiskoulutuksen toiminnan tehostaminen, ohjauksen vahvistaminen ja rahoituspohjan laajentaminen

Ammatillisen aikuiskoulutuksen järjestelmää ja rahoitusta kehittämällä voidaan tehostaa yhteiskunnan koulutusresurssien käyttöä. Siirtämällä näyttötutkintoon valmistavan ammatillisen peruskoulutuksen rahoitus kokonaan valtion vastuulle ja tehostamalla järjestelmän ohjausta voidaan parantaa koulutuksen kohdentumista oikealle kohderyhmälle ja toteuttaa yhteensä noin 90 miljoonan euron säästö kuntatalouteen.

Kunnat ovat velvollisia rahoittamaan näyttötutkintoon valmistavaa ammatillista peruskoulutusta lakisääteisellä kuntaosuudella; kuntien rahoitusosuus on noin 129 miljoonaa euroa. Kuntien rahoitusosuudesta luopumista voidaan kompensoida seuraavasti: mahdollistamalla kohtuulliset opiskelijamaksut näyttötutkintoon valmistavassa ammatillisessa peruskoulutuksessa, josta kertyy 20 miljoonaa euroa sekä tehostamalla näyttötutkintojärjestelmää, josta kertyy noin 32 miljoonaa euroa. Edellä mainittujen toimien lisäksi muutos edellyttää 39 miljoonan euron lisäystä valtion menoihin, mikä katettaisiin kunnille aiheutuvasta säästöstä. Näin varmistettaisiin, että ammatillisen aikuiskoulutuksen tarjonta ei oleellisesti pienentyisi. Opiskelijamäärä olisi uudistuksen jälkeen noin 17 000 kun se nyt on noin 20 000.

Uudistuksen toteuttaminen edellyttää, että:

- luodaan menettely aliedustettujen ryhmien koulutukseen osallistumisen turvaamiseksi (henkilökohtaiset koulutustilit/opintosetelit),
- valtion ohjausta tehostetaan huomattavasti, jos ohjausta ei samassa yhteydessä vahvisteta, niin uudistus rapauttaa ammatillisen aikuiskoulutuksen tarjonnan: käytännössä näyttötutkintoon valmistava ammatillinen peruskoulutus on erotettava ammatillisen koulutuksen järjestämisluvista ja yhdistettävä muun aikuiskoulutuksen järjestämislupiin ja
- ammatilliseen peruskoulutukseen ja lisäkoulutukseen luodaan oma aikuiskoulutuksen erityispiirteet huomioon ottavat yksikköhinta ja laskentapohja.

Oppimateriaalien yhteishankinta yleissivistävässä koulutuksessa

Perusopetuksen ja lukiokoulutuksen hajautettu oppimateriaalihankinta aiheuttaa merkittäviä hallintoon liittyviä kustannuksia sekä estää tehokkaan kustantajien välisen

kilpailun hyödyntämisen oppimateriaalihankinnoissa. Hajautettu hankinta vaikeuttaa myös nopeaa siirtymistä digitaalisiin oppimateriaaleihin.

Hankintojen tehostamiseksi keskeiset perusopetuksen ja lukiokoulutuksen oppimateriaalit siirretään keskitetysti kilpailutuksen perusteella hankittaviksi ja valtion rahoitettaviksi. Keskitetty hankinta toteutetaan siten, että yleissivistävässä koulutuksessa kaikki oppimateriaalit ovat saatavissa digitaalisessa muodossa uusien opetussuunnitelmien perusteiden tullessa voimaan.

Keskitetyllä hankinnalla ja siihen liittyvällä siirtymisellä kohti digitaalisia oppimateriaaleja saavutetaan vuositason 15 miljoonan euron säästöt.

Koulutustarjonnan kohdentaminen tarkoituksenmukaisesti

Tällä hetkellä nuorten ammatillisessa peruskoulutuksessa opiskelee noin 4 000 sellaista henkilöä, jolla on jo vähintään toisen asteen ammatillinen tutkinto. Näille paremmin soveltuva koulutusmuoto olisi näyttötutkintoon valmistava ammatillinen peruskoulutus, joka on keskimäärin lyhyempää, ja jossa ei tarvitse opiskella mm. yhteisiä aineita. Tällaisten aikuisten ohjaaminen näyttötutkintoon valmistavaan koulutukseen on ollut koulutuspoliittisena tavoitteena jo pitkään.

Kuntien velvoitetta rahoittaa ammatillista peruskoulutusta vähennetään 4 000 opiskelijalla. Samalla vastaava määrä siirretään uusittaviin ammatillisen aikuiskoulutuksen järjestämislupiin. Kuntataloudelle tästä aiheutuisi noin 25 M€:n säästö.

Maahanmuuttajien koulutustarjonnan kohdentaminen nuorille

Maahanmuuttajien ammatilliseen peruskoulutukseen valmistavan koulutuksen opiskelijoista on opetushallituksen selvitysten perusteella suuri osa ollut aikuisia ja myös jo ammatillisen tutkinnon tai korkeakoulututkinnon suorittaneita. Maahanmuuttajille tarkoitettua ammatilliseen peruskoulutukseen valmistavaa koulutusta ollaan uudistamassa yhdessä muiden ammatilliseen peruskoulutukseen valmistavien koulutusten kanssa. Tavoitteena on rakentaa ammatilliseen peruskoulutukseen yksi valmistavan koulutuksen muoto, jota voidaan joustavasti hyödyntää opiskelijoiden tarpeiden mukaisesti. Tässä yhteydessä esitetään, että maahanmuuttajille tarkoitettua valmistavaa koulutusta kohdennetaan jatkossa pääasiallisesti nuorille. Tällä tavoitellaan noin 5 miljoonan euron säästöä ammatillisen koulutuksen kustannuksiin, jonka myötä kuntataloudelle aiheutuisi noin 3 miljoonan euron säästö.

Vapaan sivistystyön rahoituksen vähentäminen

Vapaan sivistystyön valtionosuus vaihtelee koulutusmuodosta riippuen. Valtionosuus on 57 % (kansanopistot + Snellmanin korkeakoulu, kansalaisopistot ja kesäyliopistot), 65 % (opintokeskukset ja liikunnan koulutuskeskukset) tai 70 % (kansanopistot, joilla pääasiallisen tehtävän muodostaa vaikeasti vammaisille järjestettävä koulutus). Muu rahoitus koostuu ylläpitäjän rahoituksesta ja opiskelijamaksuista.

Vapaan sivistystyön valtion rahoitusta vähennetään 20 miljoonaa euroa. Jos vähennys kohdennetaan kansalaisopistojen koulutukseen ja jos kunnat vähentävät koulutusta valtionosuuden vähennystä vastaavan määrän, aiheutuu tästä kunnille säästöjä n. 15

miljoonaa euroa, jotka tällä hetkellä katetaan ylläpitäjän rahoituksella ja pienillä opiskelijamaksuilla sekä mahdollisella maksullisella palvelutoiminnalla.

Ammattikorkeakoulun ylläpitäminen ja rahoitusvastuun siirtäminen valtiolle

Valmistellaan hallituksen esitys ammattikorkeakoululain muuttamisesta. Esityksellä muodostetaan ammattikorkeakouluista osakeyhtiömuotoisia oikeushenkilöitä. Nykyinen jako ammattikorkeakoulun ylläpitäjähallintoon ja ammattikorkeakoulun sisäiseen hallintoon poistuu.

Ammattikorkeakoulujen nykyiset ylläpitojärjestelmät eivät ole yhtenäisiä eivätkä yhdellä tavalla toimivia järjestelmiä. Siksi ylläpitäjät ohjaavat ammattikorkeakouluja kukin omalla tavallaan. Ammattikorkeakoulut kuuluvat nykyisin kahteen toisistaan erillään olevaan ohjausjärjestelmään, joista ylläpitäjän tehtäväksi on määritetty ammattikorkeakoulun strateginen kehittäminen ja ammattikorkeakoulun päätösvaltaan puolestaan operatiivinen toiminta ja toiminnan sisältöihin liittyvät asiat.

Ammattikorkeakoulujen taloudellista ja hallinnollista asemaa koskeneen selvityksen perusteella selkein hallintomalli on sellainen, jossa ammattikorkeakoulut ja niiden ylläpitäjäorganisaatiot yhdistyvät yhdeksi oikeushenkilöksi ja kaikkien ammattikorkeakoulujen oikeudelliseksi muodoksi tulee osakeyhtiö.

Ammattikorkeakouluista poistuu nykyinen kahden hallituksen malli, jossa ylläpitäjähallituksen lisäksi toimii ammattikorkeakoulun sisäinen hallitus. Muutos mahdollistaa ammattikorkeakoulujen entistä itsenäisemmän ja vahvemman toimimisen ammattikorkeakoululaissa määriteltujen tehtävien toteuttamiseen. Valtioneuvosto myöntäisi jatkossa toimiluvan ammattikorkeakouluna toimimiseen osakeyhtiölle. Ammattikorkeakoululla ei siten jatkossa olisi toimiluvan saanutta ylläpitäjää, vaan toimiluvan saaneesta tuli itsenäinen ammattikorkeakouluosakeyhtiö.

Opetus- ja kulttuuriministeriö esittää, että hallitusohjelman mukainen ammattikorkeakoulujen rahoituksen siirto valtiolle otetaan kokonaisuudessaan huomioon kuntien peruspalvelujen valtionosuudessa.

Hallituksen esitys ammattikorkeakoulu-uudistuksen toisesta vaiheesta sisältäen itsenäisen oikeushenkilöaseman ja rahoitusvastuun siirron valtiolle on tarkoitus antaa eduskunnalle helmikuussa 2014. Muutoksen on tarkoitus tulla voimaan vuoden 2015 alusta. Samalla kumotaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annettuun lakiin sisältyvät ammattikorkeakouluja koskevat säädökset, joiden perusteella määräytyy kuntien osallistuminen ammattikorkeakoulutoiminnan rahoittamiseen.

Kirjasto- ja tietopalveluverkko

Opetus- ja kulttuuriministeriö esittää, että kuntauudistuksen johdosta alueellinen kirjastotoiminta organisoidaan uudelleen kirjastolainsäädännön uudistamisen yhteydessä siten, että nykyisten (18) maakuntakirjaston määrää vähennetään olennaisesti. Yleiset kirjastot muodostavat nykyisin laajoja, jopa maakunnallisia yhteenliittymiä, minkä vuoksi niiden ja maakuntakirjastojen toiminnoissa on päällekkäisyyttä. Hallituksen esitys kirjastolain muuttamisesta annetaan eduskunnalle seuraavan hallituskauden alkupuolella. Tarkoituksena on, että laki tulisi voimaan 1.1.2016. Muutoksen arvioidaan vähentävän kuntien toimintamenoja noin miljoonalla eurolla.

Kuntien tuloksellisuus ja vaikuttavuushanke

Opetus- ja kulttuuriministeriö esittää, että kuntien vapaaehtoisesti itselleen ottamat tehtävät ja niiden vaikutukset selvitetään. Ministeriö ehdottaa valtakunnallisen kuntien vaikuttavuus- ja tuloksellisuushankkeen ja sen yhteydessä toteutettavan tehtäväanalyysin käynnistämistä. Sen ulkopuolella olisivat kuntien lakisääteiset tehtävät. Kuntien tehtäväanalyysin tavoitteena on hallinnonalojen rajat ylittäen löytää keinoja priorisoida ja uudistaa kuntien toimintoja tiukkenevassa julkisessa taloudessa. Tällä pyritään lisäämään kuntien strategista liikkumavaraa kuntien ydintoimintojen toteuttamiselle sekä muiden toimintojen uudistamiseen siten, että ne voidaan hoitaa laadukkaasti ja kustannustehokkaasti myös tulevaisuudessa palvelun käyttäjien, veronmaksajien ja henkilöstön näkökulmasta. Tavoitteena on myös vahvistaa kuntien strategista ja ennakoivaa toimintatapaa sekä julkisen talouden kestävyyttä tukevaa tuloksellista ja vaikuttavaa toimintaa. Erityisesti monialaisissa hallinnon ja palvelujen kehittämishankkeissa voidaan arvioida kuntien kykyä saada aikaan velvoitteista riippumatta joustavia toimintamalleja asiakaslähtöisessä tilanteessa palvelujen vaikuttavuudesta tinkimättä. Peruskysymyksiä ovat: mitkä ovat pidemmällä aikavälillä kuntien itsenä vastattavakseen ottamat tehtävät, miten tehtäviä ja rakennetta voidaan uudelleen järjestellä ja mistä tehtävistä on tarkoituksenmukaista luopua kokonaan.

Kansliapäällikkö

Anita Lehtikainen

Johtaja

Jari Rajanen

Tiedoksi

Opetusministeri Krista Kiuru
Kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäki
Valtiosihteeri Pilvi Torsti
Valtiosihteeri Jarmo Lindén
Erityisavustaja Esa Suominen
Erityisavustaja Minna Kelhä
Erityisavustaja Jussi Saramo
Erityisavustaja Anne Moilanen
Ylijohtaja Eeva-Riitta Pirhonen

Ylijohtaja Hannu Sirén
Ylijohtaja Riitta Kaivosoja
Johtaja Matti Väisänen
Johtaja Mika Tammilehto
Johtaja Kirsi Kangaspunta
Neuvotteleva virkamies Iiris Patosalmi

Liite Tehtävien ja velvoitteiden säätely opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla